

S'hi van fer més treballs de restauració?

També es van pintar els interiors, es va restaurar el retaule i es va posar un altar nou per poder fer la missa davant i mirant la gent i no darrera i d'esquenes a la gent, com es feien abans les misses. L'última part que s'ha fet, perquè s'ha anat fent durant anys, ha estat la pavimentació del terra amb toves que substitueixen les rajoles que hi havia.

Quines actuacions més s'han endegat?

Hi havia la necessitat de connectar-se directament amb la Nacional II perquè era un camí de terra i quan plovia una mica no podíem passar. Es va fer juntament amb l'Ajuntament, la Diputació [de Girona] i l'associació, que ho vam pagar a tres bandes. Es va fer la primera part de la pujada de la ribera fins al grup de cases de dalt, amb portland perquè en ser una rampa molt alta i que hi sortia aigua de sota, ens van aconsellar que era la millor manera per prevenir els problemes d'humitat. Ho vam fer amb l'ajuda dels veïns, que hi treballàvem els dissabtes i diumenges. Per fer la segona fase, des d'aquestes cases fins a la nacional, es va contractar una empresa per fer l'asfaltat convencional.

Hi ha més obres que hàgiu fet a Creixell?

Amb motiu de la desaparició d'en Pere Moy (agricultor) i com a homenatge a ell, que era una persona molt estimada a Borrassà i a Creixell i que va treballar molt pel municipi es va fer, entre l'Ajuntament i nosaltres, la plaça, amb pedra de rierencs, que porta el seu nom i el carreró que va a sortir als horts. I es va buscar una olivera centenària per plantar-la a la plaça com a element emblemàtic.

També organitzeu la Fira i festa de l'Allioli?

La idea va sortir perquè sempre que fèiem dinars ens agradava molt l'allioli. És una salsa molt nostra de Catalunya i vam dir buscarem una festa més personalitzada relacionada amb aquest producte tan emblemàtic de Catalunya. Gràcies a aquesta festa se'ns coneix arreu a través de la promoció que hem pogut fer. Hi ha

una revista que s'edita a Sud-àfrica Food & Home Entertaining que ha dedicat un reportatge a aquesta festa. L'autor del text i de les fotografies és en Walter Ferrier, un suís que treballava a Sud-àfrica, que va comprar el molí, al costat d'on es fa la festa de l'allioli –ara és del seu fill- i va deixar dit que sempre que el molí -fariner antigament i després de la llum- sigui seu les festes es faran allà. Aquest home és soci d'honor de l'entitat, una distinció que va rebre poc abans de morir.